

AREOPAGUS (7) *sb m*

Areopagus (5), **Aryjopagus** (2); Areopagus *Leop*, *WujNT* (4); Aryjopagus *ModrzBaz* (2).

Pisane dużą literą; nagłosowe a oraz e, o prawdopodobnie jasne; drugie a prawdopodobnie pochylone.

sg *N* Areopągu (2). ◊ *G* Areopągu (4). ◊ *L* Areopągu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: Areopag.

1. *n-loc* Wzgórze Aresa w Atenach, słynne z odbywających się tam sądów [Areopagus – ulica tak zwana w Atenach, Latine vicus Martis, ab Ἄρης Mars et πάγος vicus, a templo Martis sic cognominatus, ubi causae criminariae et capitales iudicabantur, *Mącz* 15c] (3) : Areopągitowie byli w Atenach Sędzowie/ od Aryopagú vlice tak nazwani. Aryopagus lepak rozumie się z Greckiego Márfova vlicá. *ModrzBaz* 87v *marg*; *WujNT* 468 *marg*.

2. Rada w starożytnych Atenach, zwana tak od wzgórza Aresa, na którym odbywała sądy; Areopagus *Vulg* (4) : Y porwawfzy go/ [św. Pawła] wiedli do Areopagu *WujNT Act* 17/19, 22, 34.

Zestawienie: »Dyjonizyusz z Areopagu« *n-pers* Dionysius Areopagita *Vulg*: [św. Paweł] Dionizyusza z Areopagu ku KryXtułowi nawrocił. *Leop Act* 17 *arg*. Cf AREOPAGITA.

AKtt, TG